

ปีที่ 30 ฉบับที่ 10466 วันศุกร์ที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 หน้า 2

‘ผักตบชวา’ กับประเทศไทย 4.0

หากจะหาตัวอย่างคลาสสิกที่สะท้อนถึงปัญหาของบ้านเมืองเรายังติด “ก้นดัก” กับระบบ

การทำงานราชการอันเป็นอุปสรรคของการสร้างชาติบ้านเมืองไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ที่แท้จริงได้คงจะเป็นกรณี “ผักตบชวา”

ข่าวหนังสือพิมพ์ในไทยโพสต์ตัวก่อนอ้างคำพูดของคุณพิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส ผู้ว่าการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) กรณีมีการแชร์ภาพผู้ขับขี้อีวีโอบีไปติดผักตบชวาที่เต็มแม่น้ำท่าจีนว่า

เรื่องผักตบชวากลายเป็นปัญหาเรื้อรัง เพราะมีหลายหน่วยงานเกินไปที่รับผิดชอบ สตง. ได้มีข้อสังเกตไปแล้วให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งการไปให้ระดับรองนายกฯ และรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ ที่กำกับดูแล

กรมเจ้าท่า

กรมชลประทาน

กรมโยธาธิการ และผังเมือง

กรมทรัพยากรน้ำ

กรุงเทพมหานคร

C กาแฟดำ

* สุธัชชัย หย่อม

yoon@nationgroup.com

Facebook suthichai.yoon

Twitter@suthichai

www.oknation.net/blog/black

www.suthichaiyoon.com

ไปแก้ปัญหานี้อย่างเร่งด่วนทุกลำน้ำ โดยที่ สตง. ได้เสนอนายกฯ ว่าเห็นควรตั้งงบประมาณเดียว อย่่าตั้งเป็นเบี้ยหัวแตก รับเงินกันทุกหน่วยงาน แต่เวลาทำเต็มที่หรือไม่มีใครรู้ และเวลามีผักตบชวา ก็ปิดให้หน่วยงานอื่นทั้งๆ ที่ก็จ่ายเงินให้ทุกหน่วยงาน

ผู้ว่าฯ สตง. บอกว่างบประมาณสำหรับกำจัดผักตบชวาต่อปีตกประมาณ 500 ล้านบาท หากมี “เจ้าภาพ” ชัดเจน หน่วยงานที่ตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินก็จะทำได้ง่ายขึ้น โดยกระทรวงใดต้องการร่วมกำจัดผักตบชวาก็เอาผลงานมาเสนอแล้วจึงเบิกงบได้

“เราได้เสนอไปว่าตั้งงบหน่วยเดียว ใครช่วยทำมาเบิกเอาผลงานแลกเงินจะได้ไม่โทษกันไปมา ใช้เป็นช่องทางปิดความรับผิดชอบ” ผู้ว่า สตง. กล่าว

ความเห็นของผู้ว่าฯ สตง. ไปถึงไหนหรือไม่อย่างไรไม่ทราบ แต่ที่ค่อนข้าง

แน่นอนคือ กรณี “ผักตบชวา” เป็นเพียงหนึ่งในหลายๆ เรื่องที่เกิดขึ้นในระบบราชการของไทยที่ทำให้เห็นถึงความไร้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ มือซ้ายไม่รู้ว่ามือขวาทำอะไรอยู่

ปัญหาที่เห็นต่อหน้าต่อตาคือ ผักตบชวา คำถามแรกคือปัญหาคืออะไร? คำถามที่สองคือใครรับผิดชอบ?

ความรู้สึกแรกของหน่วยราชการคือ “ไม่ใช่หน้าที่ฉัน เป็นความรับผิดชอบของอีกหน่วยงานหนึ่งแน่นอน”

ชาวบ้านที่เผชิญกับปัญหาผักตบชวาจะไปถามใคร? ก็ต้องถามหน่วยราชการใกล้ตัวที่สุด ซึ่งก็ต้องเดาเอาเองว่าหน่วยงานไหนน่าจะมีคำตอบ เมื่อผักตบชวาเกิดในแม่น้ำ ก็ต้องถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง น้ำ เช่น กรมชลฯ หรือกรมเจ้าท่าหรือกรมทรัพยากรน้ำ

แต่เมื่อชาวบ้านไม่สามารถจะเข้าถึงหน่วยงานเหล่านี้ได้ ก็อาจจะถามไปที่เขตใกล้บ้าน หรือ อบต. หรืออาจจะถ่ายรูปและเขียนข้อความขึ้น social media เพื่อถามหาผู้ที่ควรจะแก้ไขปัญหา

เมื่อไม่มี “เจ้าภาพ” แน่นอน และเมื่อนายกฯได้รับคำร้องเรียน ก็ส่งไปถึงรองนายกฯและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต่างๆ ไปดูแลปัญหานี้

พอมีคำสั่งจากผู้ใหญ่ หน่วยงานต่างๆ ก็เสนอของบประมาณ “กำจัดผักตบชวา” กันเป็นการใหญ่ แต่ต่างฝ่ายต่างไม่รู้ว่าใครทำอะไรไปถึงไหน ไม่มีการประเมินว่าผลจากการใช้งบประมาณนั้นวัดความสำเร็จกันอย่างไร

เปลืองๆ หากดันผักตบชวาออกจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งได้ หน่วยงานหนึ่งก็อาจจะประกาศความสำเร็จ แต่กลายเป็นปัญหาของอีกจุดหนึ่งและอีกหน่วยงานไปได้หน้าตาเฉย

ลงท้ายก็ใช้เงินภาษีประชาชนประมาณปีละ 500 ล้านบาท แต่ผักตบชวาก็ยังอยู่เต็มลำน้ำอยู่อย่างนั้น

เพราะไม่มีใครประเมินผลงานของใคร ตรงกับคำเปรียบเปรยที่ว่า “เมื่อเรื่องนี้เป็นของทุกคนก็กลายเป็นไม่ใช่เรื่องของใครเลย”

อย่าบอกว่าต้องใช้มาตรา 44 แก้ปัญหาผักตบชวานะครับ

และ “ผักตบชวา” จะเป็นส่วนไหนของแผนให้เราบรรลุเป้าหมายประเทศไทย 4.0 ครับ?